

NOVINKY

Základní škola a Základní umělecká škola Karlovy Vary

KarlovyVARY°

duben 2022

web: www.zsazus.cz, e-mail: skola@zsazus.cz

Doba postcovidová

Dva roky jsme čekali, až odezní problémy spojené s covidem a se vším, co ho provázelo – častými absencemi žáků i učitelů, lockdowny provázenými distanční výukou, později opakujícími se karanténami celých tříd nebo jenom jejich částí či menších skupin dětí. Svě si v uplynulé době prožili žáci, rodiče, ale i učitelé. Covid se sice ještě zcela nevytratil, ale (alespoň v současné době) vypadá to, že se stává „běžným“ respiračním onemocněním. Anebo je jeho šíření opravdu především sezónní, a máme tedy do podzimu relativní klid.

Místo covidu teď ale nastoupila ruská agrese na Ukrajině, unavení učitelé se ještě ani nestačili zregenerovat a zorientovat a už před ně každý den klade nové výzvy. Do naší školy už nastoupilo 36 ukrajinských dětí (tj. dva žáci na třídu) a další ještě možná přijdou. Jejich rozložení po třídách je nerovnoměrné, někde se už žádné další dítě nevešlo, v některých třídách jsou 4 noví žáci, někde dokonce i 5. Zatím nevíme, kolik

z nich bude školu navštěvovat i v příštím školním roce, i když očekávám, že větší část dětí tu alespoň prozatím zůstane.

Naším prvořadým úkolem je zajistit dětem podmínky pro jejich adaptaci na školní prostředí a přivést je k výuce češtiny. Problém je ale vytíženost našich učitelů a rovněž jejich únava nahromaděná z předchozího období. Jen velmi obtížně se nám pak daří zajistit výuku češtiny alespoň v minimálním rozsahu. Problém je také, že u řady dětí probíhá distanční výuka na ukrajinských školách, a jsou tedy značně vytíženi. Když k tomu připočtu ještě to, co si některé z nich na útěku prožily, to, že své otce některé z dětí už týdny neviděly (pomínou-li např. Skype), nejistotu a obavy z toho, co se děje s jejich příbuznými nebo třeba kamarády, vidím okamžitou pomoc z naší strany jako to nejmenší, co pro ně můžeme udělat. Jenom doufám, že přitom nepřijdeme o elán učitelů, jejich tvořivost a chuť do práce.

Mgr. Břetislav Svoboda

SRP ZŠ a ZUŠ

Přehled čerpání příspěvků Spolku rodičů a přátel ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary 2021

V roce 2021 jsme celkem vybrali na příspěvcích SRP v ZŠ 59.000,- Kč a ZUŠ 67.200,- Kč. Příspěvek činil 200,- Kč na žáka. Bohužel se vybralo nejméně od roku 2015. Samozřejmě víme, že situace byla ovlivněna nemocí COVID-19. Přesto bych moc ráda poděkovala rodičům za příspěvky, které jsme využili na odměny, jízdné, besídky, účastnické poplatky žáků. Celkem bylo vyčerpáno 83.099,- Kč. Letos jsme ještě čerpali z příspěvků minulé-

ho roku na lyžařský výcvik celkem 40.000,- Kč (10.000,- na třídu). Do konce školního roku budeme ještě čerpat z příspěvků na účastnické poplatky v soutěžích ZUŠ, dopravu, odměny nejlepším žákům školy, odměny absolventům, odměny v třídních soutěžích, odměny v soutěžích ŠD, exkurze.. Ještě jednou děkujeme všem rodičům, kteří přispěli.

Za SRP ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary
Kateřina Tvrdková

NOVINKY

ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary, Šmeralova 336/15,
příspěvková organizace,
360 05 Karlovy Vary

Jazyková úprava: Mgr. Pavlína Harcubová
Grafická úprava: RNDr. Pavla Šemberová

Pohádkový bál

aneb
S našimi děcký bavíme všechny
21. školní akademie ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary

27. dubna 2022

Velký sál hotelu Thermal
Účinkují žáci a učitelé ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary
Scénář a režie: Jiří Zeman

Představení **pro školy v 9:00 hodin**
vstupné 60,- Kč

Představení **pro veřejnost v 17:00 hodin**
vstupné 120,- Kč

Předprodej vstupenek v kancelářích školy
a také 45 minut před začátkem představení

Školní akademie

Pohádkový bál

aneb

S našimi děcký bavíme všechny

Zveme Vás na 21. akademii ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary. Můžete se těšit na zábavný program plný tance, zpěvu a živé hudby, ve kterém se představí mladí hudebníci, zpěváci, tanečníci, ale

i žáci dramatického oboru. Ti všichni připravili vystoupení pod vedením svých vyučujících. Na programu se podílejí také žáci a učitelé výtvarného oboru ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary.

Představení se koná 27. dubna 2022 v 17.00 hodin ve Velkém sále hotelu Thermal.

Mgr. Jiří Zeman

ZŠ a ZUŠ Šmeralova slaví postupy do ústředního kola soutěže dechových nástrojů

Po dvouleté covidové pomlce se znova rozběhly soutěže ZUŠ. V tomto roce jsou mimo jiné zaměřené na dechové nástroje. Jde skutečně o náročnou práci jak pro žáka, tak pro učitele, protože se jedná o tříkolové soutěže začínající v okresním kole, pokračující přes krajské kolo až do ústředí.

Naše škola se těchto klávních účastní pravidelně a většinou s úspěchem postupu do ústředního kola. Nejinak tomu je v tomto roce. V krajském kole jsme úspěšně obsadili první místa ve hře na příčnou flétnu, kde titul absolutního vítěze získala Viktorka Pilzová (ze třídy D. Čamkové), která okouzli-

la porotu svým výkonem. Hned za ní skončila na 1. místě Anežka Sulková (ze třídy P. Čamka). Obě žákyně postupují do celostátního kola. V. Pilzová (tentokrát ze třídy P. Čamka) zazářila i v soutěži zobcových fléten, kde obdržela 1. místo s postupem do celostátního kola. Saxofonista Matyáš Týnek (ze třídy M.

Krajíce) je dalším postupujícím, který jede do ústředního kola v Praze.

Vedle této soutěže se na Konzervatoři v Teplicích koná velmi populární soutěž pro zobcové flétny s názvem Flautohry, kde náš kraj velmi úspěšně reprezentovala Alžběta Čamková, která se stala absolutní vítěžkou této sou-

těže.

Velký dík také patří pí učitelce Renatě Pitrové, bez její klavírní spolupráce by nebylo možné dosáhnout takových úspěchů.

Všem žákům gratulujeme a přejeme další hráčské úspěchy.

Petr Čamek

Adaptační výjezd

Na začátku nového školního roku 2022/23 proběhne adaptační výjezd pro 6. třídy. Je naplánovaný na začátek září. Bydlet budeme v penzionu Dukla na Mariánské.

Výjezd je zaměřený na budování pozitivních vztahů ve třídě, na zapojení většího množství nových žáků do stávajícího kolektivu, na nastavení třídních pravidel a na vytvoření počáteční důvěry mezi učiteli a žáky.

Program výjezdu tvoří různé hry pracující se sebezpoznáním, kohezí a vzájemnou komunikací. Tyto hry jsou doplněné vycházkami po okolí a sportovními aktivitami.

Aby se mohli zúčastnit všichni šestáci, požádá škola o dotaci Karlovarský kraj.

Mgr. Hana Sarkisová,
školní metodik prevence

Schránka důvěry

V 1. patře 2. stupně naší základní školy byla ve výklenku u výtahu nově umístěna schránka důvěry. Pokud máte nějaké trápení nebo problém, můžete tuto schránku využít. Může se například jednat o situace, kdy máte problémy ve třídách, se spolužáky nebo učiteli, máte pocit, že je někomu ubližováno, potřebujete se svěřit s něčím důvěrným nebo pomoci se školními zá-

ležitostmi.

Jak schránka důvěry funguje?

- Napiš, co tě trápí, s čím nebo s kým máš potíže
- Aby bylo možné s problémem něco udělat, popiš ho co nejpodrobněji
- Pokud chceš následně pomoci, uveď své jméno a třídu

Do schránky důvěry má přístup pouze školní metodik prevence. Vítám postřehy či připomínky, které mohou přispět ke zlepšení atmosféry ve třídách.

Mgr. Hana Sarkisová, ŠMP

Vědomostní a sportovní soutěže

Ve školním roce 2021-2022 se opět rozběhly vědomostní a sportovní soutěže žáků základních škol. Na II. stupni získali žáci naší školy tato ocenění:

V dějepisné olympiádě postoupily z 1. místa školního kola Veronika Medvědo-ová z 8. A a Kateřina Salačová z 9. A. V okresním kole získala Veronika 1. místo a Kateřina 6. místo. Obě postoupily do krajského kola.

Olympiádu v českém jazyce vyhráli ve školním kole Kateřina Salačová, Jessica Harazimová a Adam Petrides, všichni z 9. A.

V okresním kole vybojovala

Kateřina Salačová postup do krajského kola ze 3. místa.

V krajském kole logické olympiády získala 5. místo Sofie Simmerová ze 7. A.

Sportovní soutěž ve šplhu reprezentovaly v okresním i krajském kole dvě skupiny našich žáků: Dívčí ve složení Kateřina Brůžová (7. A), Eliška Holátová (7. A), Emma Sofie Kraftová (6. A) a Eliška Lattischová (7. A) a chlapecká ve složení Karel Holoubek (9. A), Martin Martínek (9. B), Viktor Schlapák (9. A) a Matyáš Týnek (9. A).

V okresním kole získala dívčí skupina 4. místo, v kraj-

ském kole 5. místo. Chlapci v okresním kole vybojovali 1. místo a v krajském kole, kde Karla Holoubka vystřídal Samuel Jan Witney (8. A), 4. místo.

Mgr. Jan Tumpach

Tanec tanec 2022

Jevištní prostory Karlovarského městského divadla přivítají dne 23. 4. 2022 ne-profesionální taneční soubory scénického tance z Karlovarského a Plzeňského kraje, které představí divákům choreografie ucházející se

o postup do celostátního kola, které se uskuteční ve dnech 27. 10. - 30. 10. 2022 v Jablonci nad Nisou.

Vstupenky lze zakoupit v předprodejních místech Karlovarského městského divadla.

ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary za finanční podpory Statutárního města Karlovy Vary a finančního příspěví Ministerstva kultury pořádá

**KRAJSKOU
POSTUPOVOU
PŘEHLÍDKU
SCÉNICKÉHO
TANCE
MLÁDEŽE
A DOSPĚLÝCH**

**23. dubna 2022
v 16.00 hodin
Karlovarské
městské divadlo**

Vstupné: 100,- Kč

Karlovy VARY°

Přijďte s námi zavzpomínat

Začátek května je v našem městě tradičně spojený se zahájením lázeňské sezóny. I naše škola je součástí těchto oslav. Každoročně se v Karlovarském městském divadle odehrávala představení, na kterých se podílely všechny obory školy.

Přestože nám pandemie přetrhla tento krásný tvůrčí proces, nechceme nechat diváky bez našeho představení. Rozhodli jsme se proto trochu zastavit a zavzpomínat.

Začalo to v roce 2011 Vílou Ohře. A pak 2012 - Mistr jazzu, 2013/2014 - O zem by se rozbilo, 2015 - Jinoznění, 2016/2017 - Vita Caroli, 2018/2019 - Karneval zvířat.

A co bude letos? Reminiscence. Neboli vybavování událostí, aktivit, zkušeností ze života člověka, které vyvolá nějaký podnět. A tím podnětem bude naše hudba, tanec a možná i trochu výtvarného umění. Diváky dokonce čeká i jedna ukázka z našich velice neobvyklých učitelských koncertů.

Věřte nám, nebylo to jednoduché. Nejdřív vzpomínaly naše choreografky, kam si zapsaly vybranou choreografii. A zapsaly si ji vůbec? No snad si děti vzpo-

menou. Děti pak skupinově zjišťovaly, že si na choreografii sice vůbec nevzpomínají, ale jasně si vybavují, že se jim líbil/nelíbil, seděl/neseděl kostým, že jim hudbu pustili dřív nebo pozdě, nebo že tenhle pohyb jim tenkrát vůbec nešel. Anebo že by tam nikdy nebyl? Nebo to byla úplně jiná choreografie?

Ty, které uvidíte, určitě nebudou stejné jako v době jejich vzniku. Účinkující mají více tanečních zkušeností, jsou starší a větší, a tak se možná stane, že kromě jiných kostýmů uvidíte choreografie i jinak zatančené.

A protože lidská paměť je krátká, jsme tu my, abychom vám pomohli si vzpomenout. Mnohdy totiž dokážeme zapomenout i na docela nedávné zážitky. Zvláště když byly nepříjemné. Ty vytěsníme raději velice rychle.

My se určitě budeme snažit, aby vaše vzpomínky a emoce, ať jsou jakékoli, neměly negativní dopad.

Přijďte se na nás podívat, protože víckrát to určitě neuvidíte.

RNDr. Pavla Šemberová

REMINSCE

7. 5. 2022 KMD 16.00

Karlovy VARY°

Představení hudebního, tanečního a výtvarného oddělení ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary

Vstupné: 50,- Kč

Karlovarský skřivánek 2022

Pořadatelé a vyhlášovatelé XXVI. ročníku soutěže dětí v sólovém zpěvu Karlovarský skřivánek je ZŠ a ZUŠ K. Vary-Rybáře, Mezinárodní pěvecké centrum A. Dvořáka v K. Varech a Obecně prospěšná společnost Forte.

Záštitu soutěži poskytli hejtman Karlovarského kraje Ing. Petr Kulhánek, primátorka města Karlovy Vary Ing. Andrea Pfeiffer Ferklová, MBA a ředitel Českého rozhlasu Plzeň PhDr. Zdeněk Levý.

Krajské kolo této soutěže se konalo 7. a 8. února 2022 v aule ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary Rybáře. Zúčastnilo se ho 76 dětí z Karlovarského kraje. Výsledky krajského kola hodnotila pětičlenná porota v čele s profesorkou

Konzervatoře J. Deyla v Praze Danielou Štěpánovou - Šimůnkovou. Dalšími členy byla profesorka Pardubické konzervatoře Jarmila Chaloupková, profesorka Pražské konzervatoře Brigita Šulcová, muzikálový zpěvák Josef Štágr a ředitel soutěže Karlovarský skřivánek Alois Ježek.

Celostátního kola, které proběhlo 21. - 23. března 2022, se zúčastnilo 155 dětí z 9 krajů České republiky. V čele poroty celostátního kola zasedla prof. Daniela Šimůnková - Štěpánová z Konzervatoře J. Deyla z Prahy. Dalšími členy byli prof. Monika Brychtová z Pražské konzervatoře, profesor Plzeňské konzervatoře Jan Ježek, operní a operetní zpěvák Bohdan Petrovič

a muzikálový zpěvák z Prahy Josef Štágr.

Krajské i celostátní kolo soutěže mělo publicitu v televizi i místním tisku. V letošním ročníku soutěže získali vítězové opět mnoho hodnotných věcných cen díky svým sponzorům a podporovatelům. Byli jimi Karlovarský kraj, Město Karlovy Vary, Český rozhlas Plzeň, Český rozhlas Karlovy Vary, Bohemia lázně a. s., LIAS Vintířov, Karlovarské městské divadlo, Karlovarský symfonický orchestr, Median s.r.o., Monika Zámečnicková, Karlovarský porcelán a.s., G. Benedikt, Kino Drahomíra, Moser, Playmobil, KV Aréna.

*Mgr. Miroslava Lendělová,
tajemnice soutěže*

KRAJSKÉ KOLO:

Kategorie A1

- 1. místo: A. Dušková
- 3. místo: O. Engelhart
Š. Žáková

Kategorie A2

- 1. místo: K. Vaculíková
- 3. místo: J. Marek

Kategorie B

- 1. místo: J. E. Zemitan
S. J. Witney
- 2. místo: T. Medková
- 3. místo: K. Marková

Kategorie C1

- čestné uznání s postupem do celostátního kola:
B. Němcová
V. Medvěďová

CELOSTÁTNÍ KOLO

Kategorie A1

- 3. místo: O. Engelhart

Kategorie A2

- 2. místo: K. Vaculíková

Kategorie B

- 3. místo: S. J. Witney

Kategorie:

- A1 - děti do 10 let, které se neučí sólovému zpěvu
- A2 - děti do 10 let, které se učí sólovému zpěvu
- B - děti do 15 let, které se neučí sólovému zpěvu
- C1 - děti do 15 let, které se učí klasickému sólovému zpěvu
- C2 - děti do 15 let, které se učí populárnímu sólovému zpěvu

Další informace na <http://karlovarskyskrivanek.cz/>

Okresní kolo soutěžní přehlídky TO ZUŠ

6. 4. 2022 se v Chodovském KASSu uskutečnilo okresní kolo soutěžní přehlídky Tanečního oboru ZUŠ. Zúčastnilo se ho 25 choreografií ze základních uměleckých škol v Karlových Varech a Ostrově. Do poroty zasedla Zora Brezčková, Olga Rambousková a Štěpánka Nlása Mfuta. Z naší ZUŠ do krajského kola, které proběhne 21. 4. v Městském divadle v Mariánských Lázních, postoupilo 8 choreografií.

Celá přehlídka proběhla v příjemné atmosféře, za což děkujeme nejen všem účinkujícím, ale hlavně organizátorovi ZUŠ Chodov a její paní ředitelce Jitce Kaprové.

A letos se můžeme těšit i na ústřední kolo, které proběhne 3. - 5. 6. 2022 v Karlových Varech.

Za krajskou uměleckou radu
Lenka Sušaninová

Zlaté pásmo s postupem do krajského kola:

A potichoučku - 3. r. ZUŠ

Hej, hej koleda - 2. r. ZUŠ

- Ocenění pedagoga za vedení dětí k hudebnímu cítění

Jsem... - Velký soubor

- Ocenění za vyzrálост skupiny a pedagogické vedení

Neříkej to - 3. r. ZUŠ

- Ocenění za přirozený hlasový a pohybový projev

SouTĚSně - 7. r. ZUŠ

- Ocenění tanečníkovi za osobitý projev

Na hraně gravitace - KLUS

- Ocenění pedagoga za pedagogické vedení a práci s chlapeckou skupinou

Zavírání lesa - 5. A

Error - 1. r. II. cyklu ZUŠ

- Ocenění za práci s gestem a vtip v tanci

SouTĚSně

Na hraně gravitace

Hej, hej, koleda

Neříkej to!

A potichoučku!

Zavírání lesa

Labyrint

Error

Jsem

Zaříkání noci

Stříbrné pásmo:

Sněhuláčky - 3. A

Labyrint - 5. r. ZUŠ

- Ocenění za uchopení tématu a pohybové vyjádření

No...a teď? - 7. r. ZUŠ

Bronzové pásmo:

Zaříkání noci - 6. r. ZUŠ

- Ocenění za práci s lidovým motivem a náročným tématem

Fouká sem, fouká tam - MLS

ReTurn - SMLS

Krajská přehlídka dětských skupin scénického tance 2022

Dne 31. 03. 2022 se v MěKS Horní Slavkov již tradičně konala krajská postupová přehlídka dětských skupin scénického tance. V letošním roce se divákům a tříčlenné porotě představilo 25 choreografií (ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary, ZUŠ Chodov, ZUŠ Horní Slavkov a Loket, ZUŠ Ostrov, ZUŠ A. Dvořáka Karlovy Vary, ZUŠ Mariánské Lázně).

Přehlídka se opět představila v plné kondici - krásné choreografie, početné skupiny tanečnic a tanečníků, které roztančily prostor jeviště, a hlediště naplněné diváky doslova praskající

ve švech, to vše vypovídalo o tom, že se snad... již po dvou letech covidové pauzy stává tanec opět společenskou a kulturní událostí.

Náš taneční obor reprezentoval na jedničku a vytančil řadu ocenění a také dva postupy do celostátního kola.

BcA. Petra Blau

Nominace do 38. celostátní přehlídky dětských skupin scénického tance Kutná Hora, která se uskuteční ve dnech 20. - 22. 5. 2022, získaly choreografie:

Neříkej to!

choreografie: Petra Blau
hudba: Chick Corea
tančí: Dominika Antalíková, Lucie Benediková, Ema Kostková, Sofie Klozová, Viktorie Mašková, Zuzana Mikešová, Jan Minařík, Tereza Tesařová, Karolína Tymočková a Anna Vlašimská

Na hraně gravitace

choreografie: Pavla Šemberová
hudba: Krzysztof Penderecki
tančí: Filip Albrecht, Jonáš Gašpar, Šimon Horák, Matěj Khás, Antonín Koštejn a Šimon Veselý

Neříkej to!

Na hraně gravitace

Ocenění, která získali tanečnice a tanečníci naší školy

Neříkej to! 3. r. ZUŠ

– za interpretaci a čistotu v choreografii
choreografie: P. Blau

Na hraně gravitace KLUS

– za práci s tématem
choreografie: P. Šemberová

Zaříkání noci 6. r. ZUŠ

– za ztvárnění tématu v duchu lidové tradice
choreografie: M. Odvodyová

Hej, hej, koleda 2. r. ZUŠ

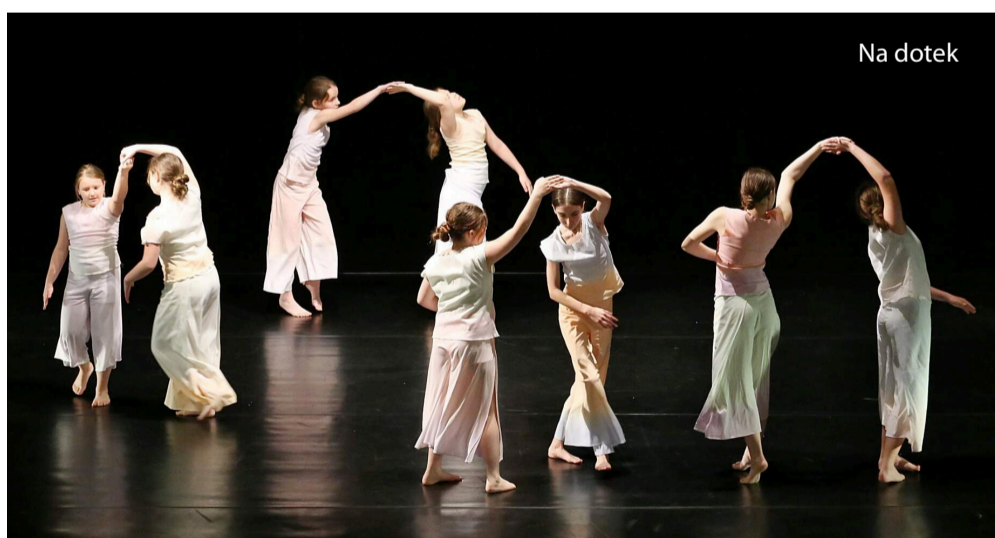
– za práci s autorskou hudbou a za využití rekvizity v představě dětí
choreografie: P. Blau

Na dotek MLS

– za čistou interpretační práci
choreografie: P. Šemberová

Error 1. r. II. cyklu ZUŠ

– za vystoupení z komfortní zóny
choreografie: M. Odvodyová

Na dotek

Hej, hej, koleda

Error

Zaříkání noci

Kubík a knížka

Jednoho deštivého dne, kdy se nedalo jít ven, zarachotily v zámku klíče a dovnitř do bytu přišel zmoklý tatínek. Pod křídlem nesl balík obalený nepromokavou páskou. Hmm, pomyslel si Kubík, kdyby byl tatínek taky obalený nepromokavou páskou, tak by možná nebyl tak promočený.

„Kubíku!“ zavolal tatínek. „Mám pro tebe překvapení!“ „Really? What Kind?“ zažertoval Kubík. Rád mluvil v přítomnosti tatínka anglicky, jednak mu to připadalo legrační a jednak se tím pochlubil, jak dobře už mluví anglicky. A tatínek mu to oplatil: „It's book. Books are funny, dear James.“ Kubík zůstal v úžasu. Nečekal, že tatínek umí tak dobře anglicky, a navíc tomu, co teď tatínek řekl, ani trochu nerozuměl. Tatínek to poznal a zasmál se: „Haha, to mělo znamenat: Je to knížka. Knižky jsou zábavné, milý Kubíku.“ Kubík vyvalil oči ještě víc. Že tatínek umí dobře anglicky, to se dalo předpokládat, ale že to i tak dobře překládá, to vážně Kubík žasl. „Tati, a co je to za knížku?“ zeptal se. „No, to je překvapení. Musíš to rozbalit, aby ses dozvěděl co to je.“ Kubík miloval překvapení a těšil se, až balík rozbalí, ale neodpustil si ještě poznámku: „Ja prekvapenie milujem.“ Tatínek se zasmál. Byl na svého syna hrdý, že se tak pilně učí cizí jazyky. A tak řekl: „Kubík, dones nožnice, nech můžeme ten balík rozbalit.“ Kubík si povyskočil. Slovenštině rozuměl ze všech cizích jazyků nejvíc. Vždyť taky jejich rodina pocházela ze Slovenska, a rodiče si hodně zakládali na tom, aby celá jejich rodina uměla dobře slovensky. „Už běžím, tatka!“ zvolal Kubík a rozběhl se pro nůžky. Za chvíli už Kubík držel v křídlech knížku, která se jmenovala:

Mýval Brusinka

„Haha, apríl!“ zvolal tatínek. Kubíka však nadpis a obal zaujaly, tak si knížku odnesl do svého pokoje, přinesl si záložku a začal číst: „V jednom hračkářství měli různé hračky, mezi nimi byla i Brusinka. Měl to být plyšový mýval, ale spíš vypadala jako kočka a netopýr dohromady. Měla velké, tmavě modré oči, sestavené z knoflíků, místo nosu měla velký červený korálek, uši měla z černého a bílého filce, břicho měla z černého filce, a nohy neměla žádné. Ani ten pruhovaný ocas, co mývalové obvykle mají, neměla. No, ona neměla vlastně žádný ocas. Pusu neměla vyšívanou, ale nakreslenou, ale jinak byla vlastně celá vyrobená ze staré košile. Proto ji pan prodavač většinou vůbec nevystavoval ve výloze, ale byla zavřená ve skříni pro méně hezké hračky, aby zbytečně neprovokovala příznivce pořádku a čistoty. Byla sice trochu ušmudlaná, ale jinak byla roztomilá a hodná. Panenky ve výloze nad ní sice ohrnovaly nos, ale hračky, se kterými bydlela ve skříni, s ní kamarádily...“ V tu chvíli do pokoje nakoukl tatínek. „No teda! Myslel jsem, že bude naštvanej knížkou pro malé děti-Aprilem, ale jemu se to zatím líbí!“ Kubík četl dál: „Jednoho dne přišla do hračkářství holčička s maminkou. Skříň byla sice zavřená, ale visela na ní cedule: Použité hračky. To ovšem bylo dost nepřesné, protože hodně hraček, včetně Brusinky, tam bylo nových, ale ušmudlaných. Maminka chtěla koupit holčičce panenku, ale holčička se nekoukala na panenky, ale do skříně. Úplně nahoře byly dřevěné tahací kachničky a autíčka, dole byly plyšové medvídci a další. A... Brusinka! Holčičce hned Brusinka padla do oka a panenka ohrnovala na Brusinku nos víc než jindy. Maminka tedy Brusinku koupila a Brusinka se u holčičky měla dobře, až do roztrhání.“

Kubík zavřel knížku a seskočil ze židle. „Dobrou noc tati,“ zavolal a šel spát. Ráno se nasnídal a protože svítilo sluníčko, nazul si boty a šel za kamarády. Měli se sejít v klubovně pod kořeny javoru a povídat si o své oblíbené knížce. A Kubík už věděl, o čem bude kamarádům vyprávět.

Běla Urbanová, 10 let

Byl jednou jeden dům

Byl jednou jeden dům. A v tom domě menší dům a v menším domě ještě o něco menší dům a v ještě o něco menším domě ještě o trochu menší dům a v ještě o trochu menším domě ještě o trochu víc menší dům a v o trochu víc menším domě domě úplně maličký dům a v tom maličkém domě seděla maličká holka na maličké sedačce a četla maličkou knihu o tom, jak byl jednou jeden dům a v tom domě menší dům a v menším domě ještě o něco menší dům a v ještě o něco menším domě ještě o trochu menší dům a v ještě o trochu menším domě ještě o trochu víc menší dům a v o trochu víc menším domě domě úplně maličký dům a v tom maličkém domě seděla maličká holka na maličké sedačce a četla maličkou knihu, ale najednou se stalo, že zničehonic vyrostla a umřela, asi, protože ztratila hodně krve...

David Sherman, 10 let

Táta za všechny prachy

Na knize se mi líbilo hlavně to, že je dost akční. No ale nic, teď něco k příběhu.

„Všechno to začalo skvěle, byli jsme slavní a měli jsme hodně peněz, ale nejradši jsem měl svého tátu. Jednou se ale stalo něco, co jsem nečekal. Nebyl jsem na to vůbec připravený, ale pak to prostě přišlo.“

Najednou jsem měl takový pocit, jako by se tátovi něco stalo a bylo to opravdu tak. Můj táta přišel o nohu. A pak mého tátu zničehonic všichni považovali za nulu. Přesto mi jednoho dne táta koupil autodráhu a já měl radost, ale další den k nám přišli takoví páni, a najednou nám začali brát všechny věci, dospělí tomu říkají exekuce.“

Tak takové věci zažíval Frank a jeho otec, který byl automobilový závodník, než přišel o nohu.

Bylo to napínavé, ale někdy i veselé. Nejvíc mě zaujalo a potěšilo to, že Frank byl statečný.

Nik Raza Mohamad, 9 let

SVĚT ROBLOXU

Tato knížka je o tom jak se stát PRO hráčem mobilní hry ROBLOX (kterým už jsem). Jednoho nudného dne jsem dostala nápad. Došlo mi, že mám knihu o ROBLOXU a rozhodla jsem se jí přečíst. A TADYTA ČÁST, KDYŽ JSEM JÍ ČETLA, NENÍ TAK ZÁBAVNÁ, TAK VÁM ŘEKNU O ČEM JE OK? FAJN, POKRAČUJEME. Je to o TSR NEBOLI TUTORIAL SVĚTA ROBLOXU.

Na začátku té knihy je, jak se registrovat do hry ROBLOX. Pak když to máte, tak se tam píše o tom, jak si nastavit jinou pleť postavy, je to boží v tom, že vás tam naučí, jak si dokonce vytvořit svojí oficiální hru. Ale má to i jeden háček, těch her, aby jste se zabavili, je tam asi 48M her. To je škoda, protože ta vaše hra nemusí úplně vyniknout. Jo chápu třeba za pár roků, cca 3 roky. Tohle je docela škoda, ale ty ostatní hry vás určitě pobaví, tak jako mě. TAK JO, TO BUDE VŠE, AHOOOOOOOOOOOOOOOOJ

Eliška Vejvančická, 10 let

Poslední děti na Zemi

Kniha Poslední děti na Zemi mě moc bavila, proto ji hodnotím 10 body. Je to moc zábavná knížka, plná vtipů a zábavy. Knihu napsal a ilustroval Jeff Kinney, který napsal také Malého poseroutku. Knižka je o Jacku Sullivani, který vypráví o zombie a monstrech, úplnou apokalypsu. Postupně si hledá kamarády, poslední přeživší děti, se kterými zažije spoustu dobrodružství. Postupně porazí hlavního nepřítele Blarga, monstrem 1,5 metrů vysoké, které smrdí jako tři dny staré zvratky, má pancéřovanou kůži a odporná chapadla. Knižka na mě moc zapůsobila, chci ji doporučit všem, kteří mají rádi napětí, ale také se rádi zasmějí.

Adélka Stryková, 10 let

Deník malého poseroutky

Na této knize mě nejvíce bavilo, že byla vtipně napsaná a ještě se mi líbily obrázky, které jsou stejně důležité, jako text. Při čtení jsem měl vždycky dobrou náladu a někdy mě to i rozesmálo. Nejvíc se mi líbila první část, ale ostatní jsou taky hezké. Nejvíc mě pobavila scénka se sýrem a s bazénem. Ve scénce se sýrem byl plesnivý sýr, který ležel na basketbalovém hřišti a každý, kdo se ho dotkne, měl pak sýrovou nemoc, kterou musel předávat dotykem, aby ji neměl. Nakonec nějací kluci donutili kamaráda poseroutky sníst ten sýr a poseroutka lhal, že má alergii na mléko a místo toho se ho jenom dotkl. A se scénkou s bazénem plavaly děti a nedovolovaly poseroutkovi vlézt do bazénu, a tak skočil a ponořil se do vody a pak ucítil něco teplého... U této knihy se vždy dobře pobavím.

Barak Maguin, 10 let

Malý Mikuláš

Knihu Malý Mikuláš napsal René Goscinny a ilustroval Jean-Jacques Sempé. Přečetla jsem několik opravdu veselých a zábavných příběhů O Mikulášovi, jeho kamarádech a rodičích. Z této knihy jsem se asi nejvíce pobavila u příběhů, které se jmenovali Kolo a Rex.

V příběhu Kolo Mikuláš dostal své první kolo, které si už delší dobu moc přál. Než ho ale vyzkoušel, pohádal se jeho tatínek se sousedem, kdo je na kole lepší. Tatínek se sousedem nakonec kolo rozbili, když to chtěli dokázat a Mikuláš si na něm tedy nakonec ani nezajezdil.

V příběhu Rex si Mikuláš přivedl domů cizího pejska, který se jmenoval Rex. Rex mamince roztrhal křeslo a vyhrabal kytky na zahradě. Když si nakonec Rexe odvedl majitel, byl smutný nejen Mikuláš, ale i jeho rodiče. Tomu jsem moc dobře rozuměla, se svými psy mám také své zkušenosti. Když jsem knížku četla, musela jsem se pořád smát, zlepšila mi vždy náladu.

Lilli Anna Sklenářová, 11 let

Harry Potter

Přečetla jsem celých 7 dílu o Harry Potterovi.

Autorka knih o Harry Potterovi je Joanne Rowlingová.

Nejradši mám díl Harry Potter a vězeň z Azkabanu a taky Harry Potter a princ dvojí krve. Ostatní byly taky hezký, ale tyhle jsou moje nejoblíbenější. Ta, kterou moc nemám ráda, je Harry Potter a Fénixův řád, příběh byl sice taky hezký, ale přišlo mi, že některé věci byly popisované až moc dopodrobna a tím pádem to bylo moc zdouhavé.

Líbí se mi na tom, že je to opravdu hodně fantasy a když jsem to četla, tak jsem se cítila, jako by jsem tam byla, na tom místě, kde se to odehrávalo. Bylo to i zfilmováno. Filmy se mi sice taky líbí, ale v některých scénách mi chybí to, co je napsané v knize. Nejvíce ze zfilmovaných knih o Harry Potterovi mě štve šestý díl, hrozně tam postrádám ten příběh, třeba ostatní vzpomínky Toma Riddla, nebo prostě celkově ten film na mě působí spíše jako nějaký román. Knihy pro mě jsou o moc lepší než filmy, víc vás to vtáhne do děje a dozvíte se toho víc, než z filmu. A proto všem doporučuji si to vše radši přečíst, je to fakt super sága o Harry Potterovi.

Milena Křížová, 11 let

Tajemná kniha pohádek

Budu vám vyprávět o jedné knize. Na první pohled vypadá jako normální knížka, ale není. Když se nahlas přečte nějaká pohádka, tak ožije. Tato kniha je stará aspoň 100 let. Náš příběh začíná, když Julie našla knihu u babičky na půdě. „Vypadá docela zajímavě, vezmu si jí domů.“ Doma si Julie lehla do postele, otevřela knížku na první stránce, kde bylo napsáno: Čtete tuto knížku nahlas. „To je divný, proč nahlas? Ale proč ne?“ Začala číst první pohádku, O ožvlém nábytku a dalších věcech. Po deseti minutách se ozvalo z kuchyně: „Večeře!“ Volala mamka. Julie přišla do kuchyně, sedla si ke stolu a řekla: „Co máme? Špagety!“ Dostala plný talíř, namotala si špagety na vidličku a chtěla je sníst, ale najednou, ty špagety zmizely! Namotala je znovu a dávala pozor. A viděla, jak ta vidlička snědla její špagety! Zhrozila se a vyběhla do pokoje. Otevřela knížku, otočila stránku a dočetla pohádku. Vrátila se dolů a konečně si pochutnala na špagetách. Další den přečetla další pohádku a zjistila, že pohádky z knihy opravdu ožívají. Dostala skvělý nápad. Přilepila tam pár čistých stránek a dopsala tam, že kluk, který se jí líbil, jí pozval ven. Za týden jela k babičce a vrátila tu knihu zpátky na půdu. Už ji nepotřebovala. A to je konec. Zatím

Gitl Kočí, 11 let

Demon Slayer

DEMON SLAYER je moje nejoblíbenější kniha. Moje první Anime bylo Naruto, bylo taky docela dobré a druhé moje Anime bylo My Hero akademie a pak už následoval Demon Slayer. Anime jsou často i zfilmované, teď právě koukám na jedno, které se jmenuje Záchodový kluk Hanoko. Seraphim Demon Slayer je manga, to znamená, že se otevírá naopak než české knihy, tedy úplně jinak, než jak jsme tady zvyklí. Autor této knihy je japonský spisovatel Kojoharu Gotóge, byla tedy vymyšlená v Japonsku a pak i zanimovaná. Je to mini horor, objevuje se tam i krev. Je to o chlapci a jeho životě. Na začátku mu umřela rodina, protože mu jí zabil démon a na živu zůstala jenom jeho mladší ségra. Ta se pak stala démonem (člověk se může stát démonem jenom tehdy, když člověku padne krev demona do hluboké otevřené rány.)

Kniha mě potěšila, protože je hororová a fantastická, ráda se u čtení trochu bojím a baví mě ocitnout se ve světě fantazie. A aby mi bylo ještě lépe, můžu si ke čtení klidně vzít i něco dobrého, třeba bonbóny nebo něco takového.

Elizabeth Tahel Sherman, 12 let

Všem klukům, které jsem milovala

Tahle knížka se mi moc líbila, velice mě zaujalo to, že holka jménem Lara Jean píše dopisy klukům, které moc milovala, ale žádný nikdy neposlala. Přece jen na ně napsala adresy, ale nikdy nenalepila známky. Jelikož byla velký INTROVERT, tak měla jen jednu kamarádku Christin a spoustu nepřátel. Většinou se hodně bavila se svými sestrami.

Pobavilo mě, když její mladší sestra Kitty její dopisy našla a dala je všem klukům, kterým Lara Jean napsala. Když to Lara Jean zjistila, nebyla moc nadšená a nakonec, když to jeden kluk zjistil, nó oni to vlastně zjistili všichni, ti kluci, tak byla dost vyděšená a najednou jednoho z těch kluků políbila. Bylo to trapné, protože ten kluk, kterého políbila, měl holku a jeho holka to zjistila a rozešla se s ním. Poté se rozhodli, že budou dělat, že spolu chodí, ale Lara Jean potřebovala sepsat nějaká pravidla. A tak je sepsala a na konci ten kluk napsal, že musí jet na lyžák s ním, avšak Lara Jean nesouhlasila. Ale museli se nějak rozhodnout a dohodnout, nakonec to

podepsali a jelo se.

Hodně mě to bavilo, ale asi bych radši nikdy žádné takové dopisy nepsala, protože bych se bála, že to někdo taky někomu pošle. Hodně jsem se u téhle knížky zasmála, můžu ji jenom doporučit.

Michaela Svobodová, 12 let

Volání havrana-Wilbur Smith

Od Wilbura Smitha už jsem pár knih četla a tak když jsem objevila Volání havrana, těšila jsem se, až si ji přečtu.

Mungo St. John se narodil na plantáži a miluje černošskou dívku Camillu, která je na farmě jeho rodiny otrokyní. Mungo odjíždí na studia. Když se vrátí, svět se mu převrátí vzhůru nohama, jeho farmu vlastní Chester Marion, který ji záludně získal, otec Munga je mrtvý a Camillu vlastní jako majetek rovněž Chester. Mungo musí najít nový způsob života, aby získal zpět rodnou farmu a především Camillu.

Je to opět kniha jako vyšitá. Sledujeme linku vývoje Munga i samotný život Camilly jako otrokyně pod Chesterem. Kniha nás zavádí na otrokářský jih Ameriky. Nechybí zde vykreslené otrokářství, touha po pomstě, honba za majetkem, život na moři, válčení, přátelství, láska.

Nicméně, i když je to opět na 5 hvězd, vím, že Wilbur umí veškeré scény v jiných knihách popsat více popisně a hlavně detailněji. Ten styl pro detail mi zde trochu chyběl. Je to ale opět povedené dílo a dobře jsem si počtena.

Elen Raunerová, 12 let

Ledoví vlci

Ledoví vlci je kniha vyprávějící o lidech umějících měnit se ve vlky a draky. Autor knihy je Emi Kaufman. Tuhle knihu jsem si vybrala, protože mám ráda vlky, draky a hlavně sci-fi. Kniha vypráví o dvanáctiletých dvojčatech Reině a Andersovi, kteří ztratili rodiče a domov. Ve vlky se můžou proměnit jenom děti a dospělí, kteří mají s vlky něco společného. Například holka, která měla pradědečka vlka. Nemusí se v něho však proměnit. Stejně tak i s draky. Jestli se to stane, nový vlk půjde do akademie pro vlky, kde se učí. V minulosti byli draci s vlky přátelé. Ale něco se pokazilo a stali se nepřáteli. Draci uměli vyrábět magické věci, vlci jim pomáhali. Když se stali nepřáteli, z těchto věcí začala pomalu vyprchávat magická moc, a skoro všechny přestaly nefungovat. Reina se proměnila v draka a Anders ve vlka. Tak je oddělili.

Knihu jsem četla v ruštině.

Tuhle knihu mám nesmírně ráda. Čtu si ji, když je mi smutno, nudím se nebo jsem si prostě mám chuť číst. Obvykle si k tomu vezmu i něco na zub. Po čtení se vždy cítím líp.

Borte Maguin, 12 let

Poslední čarodějka a zpívající město

Budu psát o knížce Poslední čarodějka zpívající město od Christopa Marziho, kterou vydal v listopadu 2006. Na knížce mě baví hlavně to, že se to odehrává v Barceloně ve Španělsku, kam bych se ráda také podívala.

V knize se objevují mapy, které kreslí Arcadio Máquez a Catalina. Catalina se baví s větrem, který se jmenuje El Cuento a ten jí vypráví různé námořní historky. Catalini tatínek zemřel na moři a její maminka také kreslila mapy. A když byla Catalina malá, tak jí maminka odvedla K Arcadiovi Máquezovi, aby i ona kreslila mapy. Když byla Catalinina maminka v jejím věku, nakreslila svou první vlastní mapu, na které byl letopočet 1345. Ale když Arcadio napsal ten letopočet prstem nad mapu, tak ta mapa poznala, že je v blízkosti Catalina a změnila se. Najednou tam byl letopočet 1889 a celá mapa začala zářit barvami a jakoby dýchala.

Když tu knížku čtu, nevnímám okolí. Spíš si připadám, jako bych byla v tom světě, kde se to odehrává. Koukám na Catalinu, jak kreslí mapy a taky bych si jednu ráda nakreslila. To, že se přenáším do světa fantazie této knihy jsem zjistila i při hodině, kdy nám učitelka řekla, že nám bude číst, ale já si vzala svou knížku a vůbec jsem nevnímala co čte, až mě kamarádka muselvytrhnou z děje, do kterého jsem se přenesla, páč už byl konec hodiny. Čtení mě inspiruje takk tomu, že si vyrábím různé věci, které se vztahují ke kouzelnickému světu. Ráda o topovídám mé nejlepší kamarádce, která má taky ráda svět kouzel. Můžu jen doporučit.

Anička Potřebuješová, 13 let

Svět v knize

Nedávno jsem měla přečíst knihu ze seznamu povinné četby. Jmenovala se „Prašina“. Dle popisu mé češtinářky to nebylo nic pro mě, ale přečíst jsem ji musela. Po nějaké době čtení mi došlo, že čtu už strašně dlouho, asi tři hodiny. Chtěla jsem se podívat na hodinky, ale ty z nějakého důvodu nefungovaly. Odložila jsem knihu vedle sebe na noční stolek, ale uslyšela jsem ránu, jakoby ta kniha spadla. Podívala jsem se kolem sebe a ta místnost, v níž jsem byla, ani trochu nepřipomínala můj pokoj. Byla to jakási stará, zaprášená místnost, ve které nefungovala elektřina, ani internet. Chvilí jsem byla v šoku, nevěděla jsem, kde to jsem.

Vykoukla jsem z jediného okna, které se nacházelo v místnosti, a všimla jsem si, že byt byla tma, v okolí nesvítila jediná lampa. Nechtěla jsem zde strávit už ani minutu a pak mi došlo, že přesně takhle vypadal svět, v němž se odehrával děj knihy. Napadlo mě proto, že kniha by mohla fungovat i jako portál zpět ke mně domů. Tak jsem se znovu začetla do knihy a po nějaké době jsem byla zpět ve svém pokoji. Došlo mi, že už jsem dočetla celou knihu a navíc podle mých hodiněk to bylo teprve 10 minut od chvíle, kdy jsem začala číst.

Anna Karasová, 11 let

My Hero Academia

My Hero Academia je japonská manga, kterou napsal a nakreslil Kóhel Horikoši. Byl jednou jeden kluk, který neměl schopnosti. A přitom žil ve světě, kde má superschopnosti skoro každý! Sám si také strašně moc nějakou superschopnost přál získat. Jeho idol je All Might, kouká na jeho video, ve kterém zachránil celý svět, ten kluk se jmenuje Midoriya Izuku, ale jeho, dejme tomu nepřítel, mu říká Deku. Ten, dejme tomu nepřítel, se jmenuje Bakugo. Deku se dostal do nebezpečí, kdy ho padouch chytil, byl to zelený slimák a All Might ho zachránil. Deku byl velice překvapený, až málem brečel radostí, ale potom se do nebezpečí způsobené stejným zloduchem dostal i Bakugou. Deku ho běžel zachránit, zatímco All Might šel zachránit všechny. All Mighta překvapila odvaha hlavního hrdiny. Pak mu All Might řekl, že když zvládne zkoušky, tak mu dá svou schopnost. Deku to zvládl. Když pak snědl All Mightovo vlas, dostal jeho schopnost a potkal plno nových kamarádů jako třeba Uraraku a Kirishimu atd.

Tahle Manga se mi moc líbila, protože byla hodně napínavá a zajímavá, prožívala jsem s ní napětí, držela jsem palce a někdy jsem se i zasmála. Má také hezky vypracované obrázky. Doporučuju těm, co mají rádi Anime, nebo v tom začínají.

Hedvika Chalupová, 12 let

Červená bíla a královsky modrá

Syn americké prezidentky se zamiluje do britského prince. Alex Claremont-Diaz, jako syn první prezidentky Spojených států, je odhodlán změnit svět tím, že půjde v politických stopách své matky. Alex je nucen zúčastnit se britské královské svatby, kde bude i jeho úhlavní nepřítel princ Henry. Alex chová vůči Henrymu zášť už léta. Když se oba pohádají a srazí se se svatebním dortem za 75000 dolarů, vzájemný odpor mezi Alex a Henrym brzy opadne, když se lépe poznají prostřednictvím textových zpráv a emailů. Na Silvestra Henry políbí Alexe a ten je v šoku, když si uvědomí, že ho princ přitahuje. Během několika měsíců si oba domluví schůzky, aby pokračovali v tajném vztahu. Jak jejich city k sobě sílí, Alex chce plánovat společnou budoucnost, ale Henry má pocit, že to není možné. Když jejich soukromé emaily proniknou do tisku, k jejich velkému překvapení se jim dostává veřejné podpory. Dokonce i královna, vázaná na tradice, se nakonec podvolí a uzná Alexe jako nápadníka pro ruku svého vnuka. Nakonec Alexova matka vyhraje znovuzvolení a tím příběh končí.

Kniha se čte rychle a určitě stojí za to. Je zábavná, romantická, určitě jedna z nejlepších, jakou jsem četla. Nezklahe. Je to bestseller roku 2019, napsala ji Casey McQuiston. Kniha má jen měkkou vazbu, ale na podzim tohoto roku vyjde i v tvrdé, s nějakými bonusovými kapitolami. Má kolem 400 stránek, ale přečtení trvá maximálně dva dny. Je vtipná, částmi smutná, buď si ji zamilujete, nebo ji eliminujete.

Ema Ertlová, 12 let

Lassie se vrací

Byl jednou jeden pes a ten se narodil u pána, ale byl to neplánovaný pes, takže ho zanedlouho prodal jednomu mlynářovi a odtud začíná příběh. Ten mlynář měl manželku a jednoho kluka, ten kluk si ho strašně oblíbil a když zjistil, že je to fena, tak ji pojmenoval Lassie. A jednou šel kluk do školy a vzal Lassie sebou a říkal jí, v půl druhé buď tady a odešel. Potom co zazvonilo na poslední hodinu, tak kluk vyběhl a koukal všude kolem a vidí, jak Lassie sedí pod stromem. Bylo to dost zajímavé, že pes umí ho-

diny a tak přišel domu a všechno to říkal mamce a tátovi a samozřejmě mu to nevěřili. Ale opakovalo se to každý den, šel do školy s Lassie a pak zase Lassie na něho čekala před školou. Trvalo to už nějakou dobu, mezi tím už z Lassie vyrostl velký pes a šli spolu na procházku do města. Tam ho viděl jeden muž s vyšším postavením a zalíbila se mu. A po nějaké té době neměli úplně peníze a když máš psa tak za něho utrácíš. A ten muž s vyšším postavením jel k nim a odkoupil od mlynáře psa, samozřejmě to kluk nechtěl a rozmlouval to tátovi, ale i tak ho on nakonec prodal. A tak naložili Lassie a jeli do takového velkého paláce. Lassie se se snažila zuby nehty dostat zase domů, a tak ji nakonec zavřeli. Po čase se jí utéct podařilo, opakovaně a tak se její nový pán našel a odvezl ji tisíce kilometrů daleko. Ale Lassie i odtud utekla. Běžela tisíce kilometrů a bez žrádla, bez pití, bez všeho třeba i 5 dní. Občas ji našli nějakí lidé a dali jí najíst a napít. Po čase došla až domů a pak konečně žili se svým páníčkem navždy a zažili si další zážitky.

Čtení této knihy od Erica Knighta mě moc těšilo, doporučila bych to hodně lidem ve věku jako jsem já a hlavně těm, co mají rádi psy. Mám moc ráda zvířata, hlavně psy a koně. Příběh Lassie mě často rozveselil, ale zároveň i rozbrečel, protože to bylo i smutné, trochu.

Aneta Benešová, 12 let

Straight girl trap

Straight girl trap není vlastně ani kniha, je to totiž komiks, který jsem začala číst v jedné internetové aplikaci. Ještě jsem to nedočetla, protože to ještě ani neskončilo, pořád vychází nové epizody. Vychází přibližně jednou týdně v aplikaci Bilibili comics, což je aplikace, ve které jsem to našla. Toto mě ovšem odvedlo od toho, co jsem vám tady chtěla vzkázat, nechci vám vyprávět o té aplikaci, nebo o tom jak to není kniha, ale komiks. Chtěla jsem vám spíše povědět o tom příběhu. Tak myslím, že můžeme začít, ne? Děj se odehrává v Japonsku a jde o několik GL příběhů spojené v jedno, ale v hlavním podání je jen jeden. Co je to vlastně GL? Dobrá otázka. GL můžeme označit jako girl's love, což můžeme přeložit jako láska mezi dvěma holkami/ženami. Každopádně říkala jsem, že je tu hodně příběhů, protože v jednotlivých kapitolách se můžou různě střídát osoby s jejich vlastním osobním příběhem o jejich vztahu. Všechny páry, co tu jsou zmiňovány, se s ostatními zmiňovanými většinou znají a jsou spolu přátelé. V hlavním podání jsou tu dvě už dospělé ženy jménem: Zhou Yuanyou a Zhan Ying. Je to velmi hezký komiks, nádherně nakreslený a příběhy jsou skvěle promyšlené a originální a vždy mě zahřejí u srdce, když mi není emocionálně nejlépe. Čtu si to docela často, je to velmi milé a moc to doporučuji. Inspirovalo mě to k tomu, abych začala více číst, což jsem vážně potřebovala. Díky malé věci, jako je si třeba něco hezkého přečíst a nevěnovat pozornost youtube, jsem začala více chodit ven a trávit čas s lidmi, co mám ráda. Také jsem se začala více soustředit na své zájmy a mé známky se též o něco zlepšily, ne o moc, ale pokrok v tom byl. Tak mě tato kniha ovlivnila a dle mého názoru je naprosto úžasná. Celé je to nádherně napsané a ilustrované. Je to ten typ příběhu, co si přečíst, když si chcete odpočinout i pobavit se. Moc doporučuji.

Ps: pro homofobní lidi nevhodné

Gabriela Slováčková, 13 let

Kniha vtipů jak přežít doktora

Přemýšlel jsem jakou vybrat knihu, která se stala mou nejvíce oblíbenou. Nakonec jsem došel k tomu, že se jí asi stala kniha „Jak přežít doktora“, od Pavla Kantorka. Rád se totiž pobavím a to tahle kniha dokáže, vždycky mě rozesměje. Je v ní spousta vtipů, jak se dá předpokládat. Vtipy jsou kreslené s textem, jsou tam i komiksy. Jeden z nich vám popíšu: Až já umřu, chci umřít jako můj děda, v klidu ve spánku a ne jako ti lidi, co je vezl v autě. Nebo jeden z komiksů: Je chlapík u zubaře a ptá se, jak dlouho bude vytrhnoutí zubu trvat. Zubař mu řekne, že minutku. A chlapík se ptá kolik to bude stát a zubař odpoví, že dvě stě korun. A ten chlapík se na něj otočí a ptá se, vy chcete 200 korun za minutku práce? A zubař na to, jestli chcete, budu vám to trhat dvě hodiny. Tahle kniha mě vždy znovu potěší, jak je vtipná (očividně) a vždycky mi zlepší náladu, i když jsem smutný. Sám komiksy také kreslím, tak pro mě byla i trochu inspirací.

Jan Rolník, 13 let

Válka světů (zkrácená verze románu)

Román napsal H. G. Wells a na mě zapůsobil velmi zajímavě. Zkrácená verze mě inspirovala k tomu, že si chci přečíst i tu normální. Líbila se mi úplně celá a k přečtení mě dovedlo hlavně to, že ji napsal H. G. Wells. Už od něj znám totiž román Stroj času. Ale hlavně mi čtení této knihy dělalo radost z toho důvodu, že rád čtu knihy z minulého století. A příběh je zasazen do období konce 19. století, kdy Marťané napadnou Zemi, chytají lidi a využívají jejich krev. Nakonec však podlehnou chorobným pozemským bakteriím. Malá zajímavost, jednou o Halloweenu vysílali v rádiu úryvek z knihy Válka světů a lidé zmateně a v panice vybíhali do ulic a hleděli k obloze. Tak přesvědčivě to je napsáno.

Karel Jan Böhm, 12 let

HOTEL ZAVŘEN

(z nalezeného deníku)

12:59

Jmenuji se Petr je mi 13 let. Bydlím v jedné ves... tada: BYDLEL jsem v jedné vesnici, dokud jsme se s rodinou neodstěhovali, DALEKO za hranice, daleko od našeho domu. Teďkon jsme na cestě tam, "DOMŮ".

19:17

Jedeme už asi 7 hodin a furt nejsme ani za polovinou.

20:30

No SKVĚLÝ, zdechl nám motor v autě, takže táta zavolal do servisu.

20:35

"Jsem HROZNĚ šťastnej!!!" Ta odtahová služba je hodinu od nás a NA DRUHOU STRANU...

21:40

Tak jsme se dostali do jednoho města. Konečně...

21:42

Našli jsme nějaký "LEVNEJ" hotel a tam jsme měli strávit 5 DNÍ KVŮLI POKAŽENÉMU MOTORU

23:50

Konečně jsem si šel lehnout po tom "ÚPLNĚ NEJLEPŠÍMU A SKVĚLÉMU DNU"

0:05

Probudili mě podivné zvuky. Něco jako škrábaní a dýchání

0:11

Slyšel jsem jako by něco spadlo.

(Pokračování v knize Tajemno 2)

Jakub Laštůvka, 12 let

BÁBA

Vybral jsem si povídku Bába od Daniila Charmse. Bába, to není jen tak ledajaká povídka, ta povídka má asi 20 stran, takže to vlastně není povídka, ale novela. Popisuje spisovatele, který začíná bláznit. Líbí se mi, kvůli tomu pocitu bezradnosti a někdy i pohrdavosti k vypravěči, protože dělá věci, co by udělal jen spisovatel. A to je pro mě inspirující.

Jan Psohlavec, 14 let

Odyseia

Nejlepší kniha, kterou jsem četl, byla kniha od Homéra – Odyseia. Kniha mne naplnila svým dokonalým příběhem a úžasným překladem. Objevují se zde i různé archaismy, což se mi velice líbí. Skvělý je ovšem i celkový děj, který se odehrává ve starověkém Řecku a je zde spousta odkazů na různé mýtické postavy či síly, dokonce i známé legendy. Většina lidí říká, že je to těžká kniha, ovšem pro mě mi přišla nejhodnější zatím ze všech knih, které jsem kdy četl. Ovšem chápu, že ne každému se mohou dobře číst archaismy, přechodníky a podobně. Rozhodně však doporučuji tuto dobrodružnou knihu si někdy přečíst.

Vojtěch Přiklopil, 16 let

Sherlock Holmes Pes Baskervillský

Do soutěže jsem si vybrala knihu od Arthura Conana Doyela s názvem Sherlock Holmes Pes Baskervillský. Někomu by mohlo připadat, že tato kniha si odporuje s tematikou této soutěže, ale vlastně jde jen o jiný úhel pohledu. Kniha sice nebyla vtípná ani zábavná, naopak, byla spíše tajemná a napínavá a i přesto jsem ji zařadila mezi knihy, které mě pobavily. Abych trochu shrnula děj, jde o legendárního detektiva jménem Sherlock Holmes, který žije se svým detektivním pomocníkem Dr. Watsonem, v ulici Baker Street 221b ve Westminsteru v Londýně, v podnájmu u paní Hudsonové, odkud řeší všelijaké případy a záhady. Tentokrát to byl případ Psa Baskervillského. Tento případ souvisel s rodem Baskervillů, které pronásledoval temný démon ve ztělesnění ohromného psa! Každého dědice tohoto rodu zabil hned, jakmile se dostavil na zámek. Když se Sherlock Holmes dozví o nedávném napadení tímto psem, rozhodne se to prověřit,

nevěří, že to je jen nějaký démon z podsvětí. A tak začne velké pátrání, a zároveň i ochrana nového dědice, který se má na zámek každým dnem dostavit. Celý příběh se pěkně zamotá, ale nakonec samozřejmě pachatele, ve správný čas, dopadnou!

Pro mě byl konec velmi nečekaný a až do poslední chvíle jsme opravdu netušila, kdo je viníkem. Kniha se mi natolik líbila, že mě napadlo napsat vlastní detektivku, kterou potom zfilmujeme a pošleme do filmové soutěže. Knihy mě ale také baví díky tomu, že se, aspoň na chvíli, můžete stát někým jiným, prožít něco, co se vám jen tak nestane. Poznat cizí i daleké země. Zažít dobrodružství a být prostě svým hrdinou!

Nela Gábrišová, 15 let

Knihy, která mě potěšila

Knihy jsou pro nás lidi velmi důležitou součástí života. Mohou nás pobavit, poučit, mohou nám otevřít oči, mohou nám ukázat jiný pohled na svět. Ale stejně tak nás můžou i naštvat, znudit a může vás to tak dopálit, že už si jen s povzdechem řeknete: "Který vůl mohl tohle napsat..." Rád bych se ale vrátil k tomu, co dobrého nám knihy vlastně přináší. Knihy nám totiž mohou pomoci i v různých životních situacích a problémech, a třeba i dokonce s financemi. Jednu takovou knížku si takhle kdysi pořídil můj praděd, jmenovala se: Finance a jak s nimi naložit. Koupil ji v Levných knihách a velice si ji hýčkal. Četl ji vždy, když přišel z práce. Sedl si do křesla, sundal boty, zapálil si doutník a s velice vážným výrazem četl jeho oblíbenou knihu, ve které se dočetl o spoření. Hned druhý den si běžel zařídit spořicí účet, na který mu každý měsíc odcházelo z výplaty 100 korun českých, a to bylo v té době slušné množství peněz. Dopadlo to tak, že každý měsíc běžel pro těch 100 korun na poštu, protože mu peníze nezbyly. Ta paní u přepážky už to jednoho dne nevydržela a řekla mu: "Teda pane, já vám do toho nechci nijak kecat, ale proč jste si zařídil spořicí účet, když si ty peníze pak každý měsíc jdete vybrat?" On na to ale odpověděl: „Do toho vám mladá paní vůbec nic není," a odešel.

Inu já jsem bohužel na žádnou takovou osudovou knihu nenarazil. Ale nedávno mě jedna kniha moc mile potěšila. Jmenuje se "Láska je kytarové sólo" s podtitulkem "Rocková poezie v parafrázích Jaromíra Pelce." Dostal jsem ji za jednoho deštivého večera, když jsem po zkoušce čekal na tátu, protože jel zrovna z práce a tak mě mohl hodit rovnou domů. Nastoupil jsem do auta a táta měl v ruce právě tuhle knížku. "Co to je?" zeptal jsem se. "To je pro tebe, na!" A hodil mi ji na klín. Není to žádná velká bichle, je to spíš taková malá kapesní knížka. A je taky už poměrně stará, nejspíš ji našel na nějaké burze, nebo mu ji někdo dal. Nejspíše patřila nějakému Hujerovi, protože je v ní napsáno i věnování: "Hujere, Tobě!" V knize je spousta překladů slavných anglických textů od autorů jako Bob Dylan, David Gilmour nebo třeba John Lennon a Paul McCartney a mnoho dalších. Dnes by někdo mohl říci, že je ta kniha vlastně zbytečná, protože existuje internet. Ale tahle kniha vyšla v roce 1989, kdy internet nebyl a anglicky zde kvůli režimu neuměl každý. Za režimu bylo tyto písně také zakázáno hrát a šlo tak o nějaké zakázané ovoce, kterému ale asi většina fanoušků big beatu moc nerozuměla, protože právě neuměli moc anglicky. Muselo to pro ně být skvělé, když zjistili, co se v textech vlastně přesně zpívá. Z téhle knihy přímo tepe ta euforie roku 1989, kdy proběhla Sametová revoluce a tyto písně a texty se mohly začít konečně hrát. A to mě na této knize tak moc potěšilo...

Jan Tolar, 17 let

Knihy, které mě inspirovaly

Knížky, které pro mě byly významné, jsou 1984 a Farma zvířat od George Orwela. Zajímám se o mnoho věcí, nejvíce o přírodní vědy jako fyzika, chemie, matematika a jejich praktickému využití, kdy stavím různé roboty a podobně. Mimo to mě zajímá také praktické využití různých psychologických poznatků, nově mě láká také medicína. Nicméně mezi tím, co mě zajímá, je také politologie. V politologii mě ze začátku zajímaly především autoritářské politické režimy, které představují ohrožení pro světový řád založený na respektování lidských práv a svobod, respektive Čína a Rusko. Existuje řada dalších šílených režimů, jako třeba v Severní Korei, ty však v globalizované ekonomice a politice nepředstavují nic. Tyto dvě knihy pro mě znamenaly takový vstup do problematiky takovýchto režimů. Člověk nemusí být zrovna politolog, aby povrchově chápal fungování těchto režimů. Je důležité, aby každý z nás takovýmto autoritářským politickým tendencím rozuměl a chápal jejich fungování k tomu, abychom předešli jejich vzestupu.

A právě proto jsou knihy, jako 1984 či Farma zvířat důležité, poukazují na to, co nám hrozí a kde se již například ukazují varovné signály. Nejsou to knihy vyložené pro pobavení či potěšení, ale pro mě mají velký význam a varování, kam se snadno můžeme dostat.

Sebastien Jaromír Kačer, 17 let

Kniha, která mě dokázala uklidnit

Byla to kniha *Probuzení Simona Spiera* od Becky Albertalli. Mamka mi ji dala k Vánocům před třemi lety a popravdě jsem do té doby neměl z knížek pod stromečkem nikdy nijak velkou radost. Tahle ze začátku také nebyla výjimkou, ale změnilo se to. Po Novém roce jsem měl po všech oslavách spoustu klidu, a tak jsem si jeden večer řekl, že si ji přečtu.

Chytla mě od prvních stránek a nepustila, až do závěrečného poděkování na posledních stránkách. Každý den jsem se těšil, až si večer přečtu dalších pár kapitol. Nikdy jsem se nedokázal uklidnit tak moc, jako při čtení této knihy. Se Simonem jsem soucítil ve všech překážkách jeho příběhu, který byl také do poslední stránky napínavý. Někdy bylo těžké jít spát dřív než v jednu hodinu ráno.

Pořád si pamatuji ten pocit, když jsem ji dočítal. Věděl jsem, že už mám jen tak posledních pět stránek, ale chtěl jsem si je ještě ušetřit na den přijímaček na uměleckou střední školu. Řekl jsem si, že tam by se mi určitě hodilo se uklidnit, a taky se mi to díky této knížce povedlo. Dočetl jsem si ji tak pět minut před očekávanou zkouškou z kresby, vstřebal ten napínavý konec, třikrát nádech a výdech, a šel jsem do třídy.

Kdybych se předtím tak neuklidnil, možná by ty přijímačky nedopadly tak dobře, jak nakonec dopadly. A proto teď o této knížce můžu psát jako o knížce, která mě dokázala uklidnit, když jsem to potřeboval.

Patrik Samek, 17 let

Kniha která mě inspirovala

Dle mého názoru mě v mém životě inspirovalo mnoho knih, ale ta jediná, na kterou nikdy nezapomenu, je *Deník malého poseroutky*. Ano, je to dětská kniha, avšak jediná, nad kterou jsem se doopravdy pořádně zamyslela, protože jako dítě jsem hlavní postavu viděla jako nepochopenou a že všichni ostatní jsou vůči němu zlí a nespravedliví. Avšak teď, když už jsem větší, tak si uvědomuji, že jeho okolí jím bylo využíváno. Tak mě to nechalo přemýšlet, že když jsem v dětství s ním tolik soucítila, tak co když jsem stejná jako on? Co když zůstanu stejná jako on? Když tak nad tím přemýšlím, tak on ty věci dělal bez svého vědomí, neuvědomoval si co dělá, možná si

to také neuvědomuji. Upřímně, toto byla jediná postava, se kterou jsem kdy takhle soucítila, takže jestli je pravda to, že fiktivní postavy se kterými soucítime jsou většinou odrazy nás, tak to znamená, že je tu velká pravděpodobnost, že jsem stejně špatná jako on. Ale už jen to, že si uvědomím něco takového, mě dělá lepším než je on. Když jsem na začátku řekla, že to je kniha která mě inspirovala, tak jsem to myslela tak, že mě inspirovala k tomu se nad sebou zamyslet a možná každý z nás by si měl popřemýšlet nad tím, jaké chyby mají charakter, se kterými soucítime a popřípadě se snažit je u sebe změnit.

Štěpánka Bošková, 18 let

Proč Tajemno?

Knihy. Knihy bývají papírové, bývají elektronické. Bývají veselé a smutné, strašidelné a pohádkové, naučné a poučné. Knihy jsou ale vlastně jen stránky, na kterých jsou písmenka tvořící slova. To, co je rozpočívá je mysl autora, který to vymyslel a naše mysl, tedy těch, co to čtou. Proto každý máme svou oblíbenou knihu, méně nebo více. Jsou knihy, které nás mění k lepšímu nebo horšímu. Jsou knihy, které nám otevírají nové horizonty, některé je naopak zavrou těžkými dveřmi, které už možná nikdy nepůjdou otevřít.

Pro mě se takovou, budeme nazývat věci svými jmény, osudovou knihou stala kniha s překrásným jménem „Tajemno“. Je to sbírka povídek žáků dramatického oboru Autorské tvorby ZŠ a ZUŠ Šmeralové pod vedením vynikající Štěpánky Kačerové Lovacké. Je to sbírka moderních povídek a rozšířila mi nejen mé ponětí o tom, jak silně talentované lidi naše generace nese. Bylo pro mě velikým šokem, jak silně nestandardní a nadstandardní myšlení mají tak mladí lidé. Určitě každý z nich má velkou budoucnost a každému z těch, co tohle čte, tu knihu vřele doporučím. Dokonce se mi doneslo, že brzy vyjde druhá část, *Tajemno 2*, někteří autoři dokonce souhlasili napsat novou povídku a co se mně líbí ještě víc je ovšem fakt, že se objeví i noví autoři!

Gleb Androsov, 17 let

Představujeme nejmladší autory

